

"Søndag"

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 56

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

vor jule og vor glede af lyset, især
oplysning skal vokse på jorden;
vokse - som barnet i krybbe - og
erigheds-solen i Støstraede - og det
langsomt udvikle sin himmelste
klare med sig bade solen og aabne
klarheden na - ad forklarings vej.

Det kan jeg være jeg har skrevet det
en gang til dig, men så min du end
skylde. Det er nu sandt, at det så
ofte bliver sagt for mig på mig -
og noget at høre.
Men 1000 år siget? Gælder det
svare på farvernes spørgsmål: Na
kommer Guds rig? "ikke også denne
skikkelse af riget?" og han svarede
der til: Guds rig kommer ikke så
kan vise på det; det skal heller ikke
sege: se her, eller se der; ti se,
Guds rig er inden i edet.

Ja, ja, det var meget at skifte
ord om, men det er bedst at vente.

Jeg tænker at du og Agnete
nu sidder i eders Kirke. Anders
er i Askov, og vor andre husfælle.

Lille Væum søndag.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 56

Kære Jakob og Agnete

Anders var oppe hos "Madsen"
og han fortalte mig, så jeg så
det.

Det er dejligt at han er
til. Men vi tror også det er
bedst at vente lidt. Alt er
så underlig usikkert endnu
siden a.

Jeg kan ikke
dig mig for at fortælle dig, at
jeg har en stor hvid væg
"min celle" hvor han til en
hver tid er velkommen til at
være, til han kan få "pas"
Men jeg forstår godt om den
ikke vil af med ham, for
han kan komme lige ned
i Kirken.

Da jeg vilde se hvad den

i vinter havde skrevet om
"Moses," laste jeg dine Brev
igenennem; og det var meget
jag stod stille ved, var glad og
og vilde gerne tale mere om.

I den skænnede et sted: hvad er der
Færkes over 1000 og dog ikke en anden
der end ved at tænke mig det for
det synes mig at være mere eller mindre
naturligt, eller hvad skal jeg sige.

Tja! var der en snabelsone inde og
spurgte om Pops boy, og om vi ikke
skulle lase den efter. Det vil der
jeg slet ingen lyst. I august læste
vi naboe der. Der vi var til møde
den gang, var der noget i Pops tante
der tog. Efter denne vinters tid,
synes jeg ingen forfæle de giver.

Der er vist ingen Kristne der kun
sunderne Jahannes' soridegs aage,
i det Kristne liv, de er jo som
det styerne fyldte himmelkreds
over os, eller som Korst med
Kajalnet hvor vi altid fæst at hvi-
tuden en gang vil "det angaa"

men fortæller der af, men ~~ikke~~^{har} læst
ud, vore videnfor ~~der~~^{her} og jeg
trov de fleste af os ^{endnu} ikke en
anelse der om, og den skal vi tale.
Og for, men ikke prøve på at ud-
tale. En sagte mynner kan jo ofte

alle. En sagde mig, at det var
totte meget mere, end en høj sang-
sang. Til mig talte færene på den
Mand allesteds; der var fulde
der, der andet, og andre
der have - som al den rest -

om et Guds ørde her på jorden,
— Kan jeg nok huske. Men da
vor Olle Venn og sin nyelig gæst
sæm, og vi længte.

Men da' er det nok ogsaa altsaa
vor langsel Gud venten paa, for at
kunne give os af det lys.

Der er et vers (naturligvis af Gr.)
der altid gør mig glad, fordi det
siger: mine ^{fordele} ~~haver~~ ^{haver} ~~egens~~ ^{egens} ~~over~~
vort hjertes lid, - og ~~højlig~~ ^{højlig} sands
og naturligt siger: voordan.

Vil du høre det?
 "Lys er oprundet", står op og
 ja, det er vort lys i norden,

Grundtænk, er et hovedbegreb i den kristelige hernelærdom, ja, er ligesom i den, som skal føde den stille forventning af andens, uden tvivl al sandhed om det usigelige er dødt og magtesløst.

Ja også vi må sidde roligt i Jerusalem og se på andens time, men som hos apostlene, skulle også vores forventningens time, være fulde af håb og liv der brydes på, som alt ude i naturen i disse dage.

— Og altting ventes i naturens ord, såvel også med 1800 års øjeblik — bare livet sigt og groet ind i os, så vil der aldrig møde os noget "overnaturligt" — ja, der findes nok hvordan jeg mener det.

Jeg sidder så tryk og læser frem, men løbe, til dig og Bogen, jeg har faktisk sådan stor tillid til forstælses hos eder, og er taknemlig derfor. Ellers kunde jeg heller ikke skrive, for jeg ved godt at der mangler så meget i, at jeg kan

få udtrykt hvad jeg gerne vil sige, — og det er jo den tid der er.

Otto Møller sagde en gang at vi herre nær var hos sin menighed i 1800 års øjeblik, snævre vel være noget som, der har i de 40 dage efter opstandelsen vandret og levet med apostlene: synlig for de troende, men usynlig for verden.

Herre hjerte havde den oplevelse hans opstandelse med ham, derfor kunde de også nu se ham, høre ham, tale med ham. Jeg tror,

at vi hans menighed må, frem til fuldt ud at høre hans ord i de ord han taler til os. Det vil altså sige: tro på hans opstandelse i ordet, så vil det slet ikke blive underligt, når han også synlig står den for øje. Men når han, synlig for de der troer, er her på jorden — og den anden er lænketbundet — afgrunden for en tid — som Johannes skriver, så er Guds ord